

Het Paasfeest

(meditatie bij het Paasfeest door Ghislaine van Opstal)

Pasen is eigenlijk zo'n paradoxaal feest: bedenk eens dat het Paasfeest wordt ingezet met Goede Vrijdag. Zonder de dood van Jezus aan het kruis was er geen Paasfeest geweest! Een feest dat inzet met de dood! Toch *vieren* we Pasen als het kerngegeven van ons geloof, precies omdat niet de dood maar *het Leven, de Liéfde* het wint!

Wij leven in een tijd waarin we wel erg ver af lijken te staan van deze werkelijkheid, deze waarheid van ons geloof. Onze tijd is erg gericht op genot, op eigenmachtige 'maakbaarheid', op glitter en glamour allerwegen, op geld... en nièt zo gericht op God. Alhoewel daar weer een kentering in lijkt te komen. Maar het is ook een uiterst weerbarstig gegeven, dat de weg naar het Leven via de dood loopt!

Toch denk ik, dat we steun en troost, bemoediging en inspiratie kunnen ervaren aan mensen die dié weg hebben durven gaan, en die ons hebben voorgeleefd hoe zij Jezus hebben nagevolgd. Concrete mensen als wij, van vlees en bloed. Zoals Jezus zelf óók is geweest!

Voorals we het moeilijk hebben kan dat ons helpen, als we te lijden hebben van allerlei soorten van 'dood' in ons leven: werkeloosheid, stukgelopen relaties, ziekte, overlijden van dierbaren, eenzaamheid...

Ik denk nu bijvoorbeeld aan moeder Teresa, en haar boek *Kom, wees mijn licht*. Een huiveringwekkend, ja soms angstaanjagend boek: zóveel duisternis als zij heeft gedragen, járenlang, in haar innerlijk leven, haar relatie met God. Zóveel Godverlatenheid als zij gekend heeft... Achterop dat boek staat een citaat van haar: "Als ik ooit een heilige word, word ik er ongetwijfeld een van de 'duisternis'. Ik zal voortdurend afwezig zijn in de hemel om op aarde het licht aan te steken van hen die in duisternis verkeren."

Ja, moeder Teresa – en mét haar alle heiligen (bekend en onbekend) die die weg hebben durven gaan – is een *Lichtend* voorbeeld voor het donker. Zoals Johannes van het Kruis tot de uitspraak kwam: "Het donker is mij licht genoeg".

Daarmee komen we rechtstreeks bij het Paasfeest uit, het feest van het Licht, het feest van het Leven dat de dood overwint. Ja, ik denk dat we pas écht Pasen kunnen vieren als we dié werkelijkheid, dié waarheid onder ogen durven zien, in alle pijnlijke en moeizame weerbarstigheid ervan, en dat we ons gesteund mogen weten door allen die ons zijn voorgegaan om Jezus op dié weg na te volgen. Ik wens mijzelf en ons allen zo'n Pasen toe: zálíg Pasen!